

Posaďte ho na lůně,
Pánu Bohu na klíně.

Přineste mu stolicí
a vínečka sklenici.

Nech se Lazar napije
a nechať si odpočine.

Neminula hodina,
došla boháče novina:

Stroj se, boháči, máš čas,
jde pro tebe z pekla hlas.

Jdou pro tebe ďáblové,
luciperovi poslové.

Boháč na to nic nedbal,
nejdražší šaty na se bral.

Pí a hoduj, duše má,
šak máš dost na leta mnohá.

Ďábli dva přiletěli
a vzali ho na rohy.

Na rohy ho ujali,
do pekla s ním pospíchali.

Když před peklo přijeli,
na ně hlukem udeřili.

Otevřte, tovaryši,
nesem vám tělo i duši.

Dejte pánu stolicí,
nalejte vína sklenici,
čiré smoly konvici.

Boháč vína okusil,
plamen modrý z úst vypustil.

Ach, přeběda, nastojte,
co jest víno to nechutné!

Chtěl-lis dobré víno pít,
měl ses s chudými dělit
a na světě lépe činit.

Hledí boháč na stranu,
zří Lazara v Božím lůně.

O, Lazare, bratře můj,
omoč prst, ovlaž jazyk můj.

Ať mne tak prudce nepálí,
bratře Lazare rozmilý.

Teprva mě bratrem zveš,
kdy v ohni věčném bytuješ,
byl jsi mi horší nežli pes.

Skličila tě moc Boží,
nespomáhá ti tvé zboží.

Mám tam ještě dva bratry,
rať jim po někom zkázati,

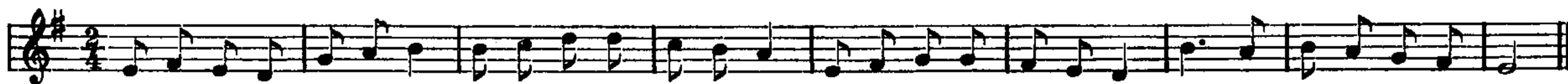
aby lépe činili
a s chudými se zdělili.

Netřeba jim zkazovat,
ví každý, jak se spravovat.

1) Ustroj se již, Lazare.
Jdou pro tebe andělé.

49. Jiné čtení a pěnění

Od Příbora

Na mšu svatu zvo-ni-li, na mšu svatu zvo-ni-li by se lu-de scho-di-li, by se lu-de scho-di-li.

[: Na mšu svatu zvonili, :]
[: by se lude schodili. :]

Všeci lude na mšu šli
i ten Lazar ubohy.

Kněz mši svatu dokonal,
bohač na hostinu zval,
bratra Lazara něchal.

Jak se Lazar dověděl,

k bratru na hostinu šel.

Vyhnali ho před vrata,
přišla k němu ščeňata.

Rany jeho lizaly,
drobka jemu nosily.

Jak se bohač dověděl,
ščeňata pozavíral
a je kyjmi biti dal.

Lazar kvik jich uslyšel,
k Bohu oči pozdvížel.

Ach, Bože můj, Bože můj,
vem mne k sobě, Bože můj.

Něminula hodina atd.

19. P. MARIA OPATŘITELKYNĚ

50.

Z Bělé

Mladžě-ně-čku mla-dy, mla-džě-ně-čku mla-dy, kaj ty po-van-dru-ješ, kaj ty po-van-dru-ješ?

Mladžěněčku mlady,
kaj ty povandruješ?

»Z tej země do jinej,
do krajiny cuzej.«

Kdo cě tam opatři,
dy cě smrć zachvací?